

Vergaderjaar 1992-1993

21 556

Uitbreiding van de Wet bodembescherming met een regeling inzake sanering van de bodem

Nr. 35

AMENDEMENTEN VAN HET LID TE VELDHUIS

Ontvangen 8 maart 1993

De ondergetekende stelt de volgende amendementen voor:

Artikel I, onderdeel N, wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 27d komt te luiden:

Artikel 27d

Gedeputeerde staten kunnen met betrekking tot het grondgebied waarop de verontreiniging zich bevindt of de directe gevolgen daarvan zich voordoen, bevelen:

- a. bij een onderzoeksgeval of een geval van ernstige verontreiniging: op de daarbij aangegeven wijze nader onderzoek te verrichten of
- b. bij een geval van ernstige verontreiniging, indien de bodem zodanig is of dreigt te worden verontreinigd dat er ernstig gevaar en acuut risico is voor het milieu, dan wel, gegeven het gebruik dat van die bodem wordt gemaakt, voor de volksgezondheid: saneringsonderzoek te verrichten of de bodem te saneren.

Het bevel de bodem te saneren kan onder meer strekken tot het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen of tot het opstellen van een saneringsplan.

II

Artikel 27d-3 komt te luiden:

Artikel 27d-3

Een bevel als bedoeld in artikel 27d kan worden gegeven aan:

- a. degene door wiens handelen de verontreiniging is veroorzaakt, of
- b. aan de eigenaar van het grondgebied waarop zich de verontreiniging bevindt of de directe gevolgen zich voordoen, indien gedeputeerde staten aantonen dat hij:

1° gedurende de periode waarin de verontreiniging is veroorzaakt duurzame rechtsbetrekkingen heeft gehad met de veroorzaker of veroorzakers;

2° directe of indirecte betrokkenheid heeft gehad bij de veroorzaking van de verontreiniging, en

3° op het moment van de verkrijging van het grondgebied op de hoogte was dan wel redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn van de verontreiniging.

Toelichting

Dit amendement beoogt een saneringsbevel te beperken tot de veroorzakers van bodemvervuiling en tot eigenaren die door bepaalde omstandigheden iets te verwijten valt met betrekking tot de vervuiling. Het gaat niet aan om onschuldige eigenaren tegenover de overheid te laten bewijzen dat ze onschuldig zijn; met andere woorden: om burgers – als wettelijk uitgangspunt – schuldig te verklaren, tenzij zij het tegendeel kunnen aantonen. Eén van de belangrijke beginselen van de rechtsstaat luidt: wie stelt moet bewijzen. Bovendien zijn negatieve zaken (iets niet doen) vaak nauwelijks of niet te bewijzen. Tot slot zij vermeld, dat indien het Regeringsvoorstel tot wet wordt, er een kans bestaat op een geweldige stagnatie van de onroerend-goed-sektor, van het verstedelijkingsbeleid en de bouwsektor in het algemeen.

Te Veldhuis